

købe. Jeg synes ikke, det er et holdbart Standpunkt for Statens Repræsentant at sige: I nogle Amter betaler Staten en Pris, i andre en anden for Rug af samme hollandsk Vægt. Jeg vil derfor meget henstille til Indenrigsministeren, at han indtager det Standpunkt at rette den Fejl, som der aabenbart er sket. Det kan jo dog ikke have været Meningen, at Staten ved sine Opkøb i nogle Amter skal give en anden Pris, end den giver i andre Amter. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) i den Betragtning, at her drejer det sig ikke om, hvad den eller den har solgt til Møllere eller Bagere, men her drejer det sig om det, Landmændene udtrykkelig har solgt til de Mænd, der har staaet som Statens Repræsentanter og Opkøbere, og der har det været den almindelige Opfattelse — det vil man ikke kunne rokke —, at det har været Maksimalprisen, man har rettet sig efter. Hvor jeg har været til Stede, har det været saaledes, at Statens Opkøbere ved Betalingen af Rugen har fulgt Maksimalprisskalaen. Den burde have været fulgt ogsaa i de andre Amter, og hvor det ikke er sket, bør det rettes, ellers vil det af Landmændene i de paagældende Amter blive følt som en Uret.

Nørskov: Den højtærede Minister talte om, at der var fri Handel med Rug før Cirkulæret af 3. April 1917. Det er alt det, man kan sige, at der var det. Ovre i Viborg Amt var Forholdet i alt Fald det, at Bagerne laa med store Beholdninger af Rug, og Folk kunde ikke komme af med deres Rug til andre end Staten, Staten var den eneste Opkøber paa dette Sted. Derfor synes jeg ikke, man kan sige, at der var fuldt ud fri Handel med Rug paa det Tidspunkt. Endelig vil jeg sige, at Bagerne er, saa vidt mig bekendt, ikke gaaet under en Pris af 17 Kr. 70 Øre. Jeg maa henholde mig de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) om, at det ser ganske mærkværdigt ud, at Beboerne af det ene Amt skal have en Pris af 17 Kr. 70 Øre pr. 100 kg, medens Beboerne i Naboamtet skal nøjes med en Pris, som ligger omkring 15, ja, ned til 14 Kr. Det er en Uretfærdighed, som Landbefolkningen ikke kan begribe. Der vil sikkert fremkomme mange Protester, hvis dette Forhold ikke bliver rettet, og jeg vil endnu en Gang opfordre den højtærede Indenrigsminister til at rette det.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem sagde, at han mente, at Bagerne ikke havde betalt under 17½ Kr. 70 Øre. Det kan tænkes, at det er hidført ved, at Bagerne har afvist at købe den ganske lavvægtige Rug. Hvorledes nu Forholdene i Ringkøbing Amt og de andre Amter, hvor Priserne har været saa lave, som det ærede Medlem nævnedes, har været, ved jeg ikke, men det er meget muligt, at der har været en Kvalitetsforskel. Det kan navnlig være, at der nogle Steder har været overtaget Rug, som var endnu mere lavvægtig end den, som overhovedet andre Steder er blevet overtaget. Det ved jeg ikke bestemt. Men saa længe den frie Handel varede, har der altsaa været forskellige Priser for den lavvægtige Rug i de forskellige Amter, hvad enten den blev købt ved Statens Opkøb eller ved Opkøb af andre. Men denne Forskellighed vil altid findes, saa længe der er en fri Handel, selv om denne frie Handel er begrænset af en Højstegrænse. Der vil altid være en Forskellighed mellem de forskellige Amter, ogsaa fremkaldt ved Spørgsmaalet om, hvor meget der er til Stede af Varerne paa vedkommende Sted. I det Øjeblik, Staten derimod overtager det hele, kommer Forholdet til at ligge anderledes, og det forekommer mig derfor at være ganske rigtigt, at man der gik til den ensartede Pris. Den Ubillighed eller Ulighed, der har været til Stede, kunde ogsaa bringes ud af Verden derved, at de tre Amter, som maaske har betalt for meget, krævede tilbage noget af det, de havde erlagt for meget. Det tror jeg ganske vist, ingen vil finde det rimeligt at gøre; men Ligheden kan altsaa ogsaa tilvejebringes paa den Maade. Spørgsmaalet har ligget saaledes, at der ikke har været noget Paabud om at aflevere; der har været en Handel, der er foregaaet ved Sælgerens Tilbud og Køberens Accept af Tilbudet, og der har ingen som helst Tvang været til Stede før den 3. April; da blev den ensartede Pris fastsat.

Jørgen Jensen: Den højtærede Minister har naturligvis Ret i, at der før den 3. April ingen Pligt har været til at aflevere Rug. Men jeg skulde dog huske meget fejl, hvis der ikke fra dette Tings Side og gennem Pressen gentagne Gange er rettet en stærk Appel til det danske Landbrug om at fremskynde Aflevering af Rug, og naar saa Landbruget har fulgt denne Appel og afleveret Rugen, er det,